

Сумський державний педагогічний університет імені А.С. Макаренка
Природничо-географічний факультет
Кафедра загальної та регіональної географії

СИЛАБУС НАВЧАЛЬНОЇ ДИСЦИПЛІНИ

Зелений туризм

Галузь знань: 10 Природничі науки
Спеціальність: 106 Географія
освітньо-професійна програма: Географія

УХВАЛЕНО
Рішенням кафедри загальної та
регіональної географії
Протокол № 1 від 29
серпня 2022 року

Загальна інформація про дисципліну

Назва дисципліни	Зелений туризм
Викладач	Король Олена Миколаївна
Профайл викладача	https://pgf.sspu.edu.ua/kolektiv-kafedry-geografia
Контактний тел.	0500661048
E-mail:	korolelena1976@gmail.com
Сторінка курсу в Moodle	https://dl.sspu.edu.ua/course/view.php?id=12553
Консультації	Консультації проводяться щопонеділка о 12:30 год.; групові або одноосібні. Також можливі он-лайн консультації через інтернет-ресурси. Для погодження часу он-лайн консультацій слід писати на електронну пошту викладача або телефонувати.

Анотація до дисципліни

Вивчення зеленого туризму стає необхідною ланкою в контексті сталого розвитку регіону. Для сільського населення зелений туризм стає однією з основних можливостей працевлаштування та отримання економічного прибутку, а також розвитку свого регіону. Для жителів міст зелений туризм є можливістю дешевого та повноцінного відпочити.

Оскільки зелений туризм є відносно новим явищем для України і ще остаточно не встановився як економічна діяльність, то освіта та набуття певних навичок у цій галузі відіграють важливу роль. Нині зелений туризм потребує кваліфікованих спеціалістів-менеджерів, які могли б організувати та коригувати таку діяльність у певних регіонах на певних рівнях. Також знання зі сфери зеленого туризму необхідні фахівцям інших галузей, діяльність яких пов'язана із сільським господарством, туризмом. Цей курс передбачає вивчення теоретичних основ зеленого туризму як діяльності, а також практичних аспектів організації та проведення такого виду туризму.

Багато уваги в курсі приділено висвітленню закордонного досвіду у сфері зеленого туризму.

Мета і завдання дисципліни

Зелений туризм є досить новим різноманітним і неоднорідним для України явищем. Навіть саме поняття «зелений туризм» трактується по-різному.

Мета дисципліни «Зелений туризм»: сформувати у студентів уявлення про цей вид туризму та різнобічні його аспекти.

Предметом вивчення є саме явище зеленого туризму та інші, пов'язані із ним явища, наприклад правові та законодавчі передумови для існування та розвитку зеленого туризму, організаційна сфера, економічні відносини у цій галузі. Також предметом вивчення частково стає сам агротуристичний бізнес, тобто приватне підприємництво з надання туристичних послуг у сільській місцевості, яке має певні характеристики (наприклад, економічні) та сприятливі чи несприятливі умови для розвитку.

Зелений туризм розглядатимемо як у теоретичному аспекті (в історичному розвитку, з точки зору макросередовища), так і у більш практичній площині – наприклад, створення практичного бізнес-плану підприємства, опис конкретного досвіду.

Завданнями курсу можна назвати отримання студентами знань з багатьох галузей, які є важливими для розвитку зеленого туризму. Студенти повинні отримати навички з менеджменту підприємництва у сфері зеленого туризму, а також отримати інформацію для певних освітніх цілей у цій галузі (наприклад, створення власних тренінгів для зацікавлених у зеленому туризмі).

На практичних заняттях закріплюється вміння оцінювати інфраструктуру і передумови для розвитку зеленого туризму в певному районі (регіоні); розробляти модельний бізнес-план для започаткування діяльності, розширення діяльності, зміни профілю діяльності зеленої оселі; розробляти моделі рекламної стратегії і звернень для зеленої оселі тощо.

Формат дисципліни

Ознаки дисципліни	
Рік викладання	2024/2025
Освітній ступінь	бакалавр
Курс навчання	4
Семестр	7
Формат курсу	очний
Обов'язкова /вибіркова	вибіркова
Кількість кредитів/годин	4/120
Кількість розділів	2 розділи
Форма контролю	залік
Лекції	24 год.
Практичні заняття	24 год.
Самостійна робота	72 год.

Результати навчання

Демонструвати знання основних складових зеленого туризму, теоретичних і прикладних основ, завдань урбокомпенсаційного зеленого туризму, а також особливості ринку туристичних послуг у сільській місцевості. Демонструвати знання та розуміння дефініції провідних термінів та понять зеленого туризму, розуміти зв'язок зеленого туризму із сільським господарством та іншими видами туризму. Пояснювати основні особливості розвитку зеленого туризму в Україні, а також аналізувати європейський досвід щодо розвитку зеленого туризму.

Тематичний план вивчення дисципліни

Розділ 1. Розвиток зеленого туризму в Україні на основі інтеграції цілей сталого розвитку.

Тема 1. Вступ. Предмет. Завдання курсу. Основні поняття у сфері зеленого туризму

Предмет вивчення курсу «Зелений туризм». Теоретичний і практичний аспект зеленого туризму. Завдання курсу. Огляд джерел про зелений туризм. Проблема визначення понять у сфері зеленого туризму. Визначення понять зеленого туризму в Україні та за кордоном. Поняття: «зелений туризм», «агротуризм», «сільський туризм», «екотуризм», «екоагротуризм», їх відмінні та спільні риси. Поняття «агрооселя». Загальна схема понять зеленого туризму в Україні.

Тема 2. Концепція сталого туризму в сільській місцевості та бізнес-моделі зеленого туризму.

Сільська місцевість як атракція для розвитку сталого туризму. Види сільськогосподарської діяльності, привабливі для туристів. Комбінування сільськогосподарської діяльності зеленої оселі та прийому туристів. Риси масового туризму в зеленому туризмі, їх прояви. Інші види туризму, які відбуваються в зеленому оселі. Умовна схема взаємозв'язків зеленого туризму, сільського господарства і загального туризму.

Тема 3. Історія розвитку зеленого туризму в Україні та за кордоном.

Етапи розвитку зеленого туризму в Україні. Стадії формування зеленого туризму як діяльності. Становлення приватних форм зеленого туризму в різних регіонах України. Становлення правових форм зеленого туризму. Сучасне розуміння зеленого туризму та його місця в економічній системі. Вплив зеленого туризму на вирішення соціально-економічних проблем. Історія розвитку зеленого туризму в Німеччині. Етапи розвитку, особливості становлення діяльності.

Тема 4. Загальне поняття біорізноманіття та його роль у зеленому туризмі. Реалії України і закордонний досвід.

Роль біорізноманіття в зеленому туризмі як визначена ніша на світовому туристському ринку. Оцінка біорізноманіття та екосистемних послуг. Правова та нормативна база щодо збереження біорізноманіття в Європі. Види організації зеленого туризму у країнах Європи. Досвід гостинності господарів у додаткових засобах розміщення туристів у зарубіжних країнах і Україні. Сучасний зелений туризм в Італії, його перспективи. Зелений туризм в Іспанії – один із процвітаючих секторів туріндустрії. Швидкий розвиток зеленого туризму в Угорщині. Традиційні додаткові засоби розміщення туристів в Японії.

Тема 5. Інтеграція цілей сталого розвитку в процесі функціонування підприємств зеленого туризму України

Цілі сталого розвитку та їх інтеграція в зелену туристичну галузь України. Європейський досвід розвитку сталого зеленого туризму. Процес функціонування підприємств зеленого туризму в Україні та європейських країнах.

Тема 6. Сучасний стан зеленого туризму в Україні. Основні проблеми

та перешкоди розвитку зеленого туризму в Україні

Кількість зелених осель. Проблема обліку і статистики. Частина «чорного ринку» та причини його утворення. Основні регіони розвитку зеленого туризму та причини їх розвитку. Зелений туризм як туристичний продукт. Цінова політика у галузі. Особливості становлення зеленого туризму за допомогою різного типу організацій. Співпраця з організаціями та органами влади. Реклама та пропаганда зеленого туризму. Співпраця з туристичними операторами. Позитивний вплив розвитку зеленого туризму на життя села. Основні особливості розвитку зеленого туризму в Україні.

Недостатній розвиток інституцій зеленого туризму. Фінансові проблеми розвитку. Недоліки організаційної сфери. Несформованість правового статусу зеленого туризму та пов'язані із цим проблеми. Проблема створення іміджу та утворення привабливого туристичного продукту. Зведена таблиця основних проблем зеленого туризму в Україні (комплекс).

Розділ 2. Організація зеленого туризму в Україні та закордонний досвід організації зеленого туризму

Тема 7. Інфраструктура, передумови для розвитку зеленого туризму. Організації, що діють в сфері зеленого туризму в Україні

Основні типи передумов для розвитку зеленого туризму.

Природні передумови та атракції, їх важливість для туристів. Найбільш привабливі місця для туристів. Технічна інфраструктура – загальне забезпечення та додаткові послуги. Галузі обслуговування. Забезпечення інформацією. Додаткові можливості для відпочинку туристів. Освітні можливості, розваги. Соціальні передумови та їх елементи. Якості і вміння сільського населення. Психологічні аспекти, важливі у зеленому туризмі.

Державні організації у сфері зеленого туризму, їх діяльність на різних рівнях та завдання. Неурядові організації у сфері зеленого туризму. Роль Співпраці розвитку зеленого туризму в Україні. Роль міжнародних фондів у розвитку зеленого туризму в Україні, проекти туристичного розвитку.

Тема 8. Законодавчі аспекти зеленого туризму в Україні. Оподаткування та правове поле зеленого туризму України та досвід організації зеленого туризму закордоном.

Проблеми легального статусу зеленого туризму в Україні. Законодавчі акти, які визначають поняття зеленого туризму в Україні. Основні легальні форми діяльності зеленої оселі: особисте селянське господарство та реєстрація приватного підприємця. Особливості цих легальних форм. Основна схема реєстрації та легальної діяльності зелених осель. Визначення ставок єдиного податку. Приблизні ставки податків для зелених осель у різні періоди. Основні проблеми у законодавчій та фінансовій сфері зеленого туризму. Правове і фінансове поле зеленого туризму у Німеччині. Основні моменти державного регулювання. Визначення типу підприємницької діяльності. Наявність страховок та їх особливості. Податкова політика у галузі. Основні типи податків. Роль контракту. Недоліки у правовому та фінансовому регулюванні.

Державні організації, що діють у сфері зеленого туризму у Німеччині. Державний, регіональний, локальний та сублокальний рівень діяльності таких

організацій. Роль відділу домашнього господарства районів у розвитку зеленого туризму та співпраці із сільським населенням. Діяльність недержавних організацій. Основні недержавні організації у галузі. Приватні організації в Інтернеті. Організації самопомоги фермерів. Загальна схема взаємодії організації різного роду у Німеччині.

Тема 9. Екологічні та економічні аспекти зеленого туризму.

Екологічна чистота та безпека як привабливий для туристів продукт. Поняття біоферм (зелених осель) та їх особливості.

Основні екологічні критерії для зелених осель. Екологічність сільського господарства. Екологічні технології виробництва сільськогосподарської продукції. Екологічно чисті продукти та їжа. Безпечні технології водопостачання та енергетичного забезпечення. Альтернативні джерела енергії. Екологічні технології утилізації сміття, сортування. Гармонізація та оптимізація ландшафту у зеленому туризмі. Елементи екологічної освіти, створення контакту з природою для туристів. Можливості впровадження елементів екологічних біоферм для зелених осель України .

Зелений туризм як економічний фактор розвитку сільських регіонів. Основні економічні наслідки розвитку зеленого туризму. Оцінювання конкретних економічних наслідків діяльності зелених оселі, труднощі такого оцінювання. Оцінювання прибутку від зеленого туризму порівняно з прибутком від інших видів діяльності. Основні типи зелених осель залежно від економічної діяльності та очікувань, їх характеристика.

Тема 10. Попит і пропозиції у сфері зеленого туризму

Ринок зеленого туризму в Україні: основні проблеми. Про перспективи українського внутрішнього ринку зеленого туризму. Громадські організації – ініціатори і пропагандисти зеленого туризму. Неможливість конкурування українського продукту зеленого туризму на міжнародному ринку за показником “ціна-якість”. Оцінювання потенційного платоспроможного попиту на продукт зеленого туризму на внутрішньому українському ринку. Головні питання розвитку цього сектору. Середньостатистичний новий український турист. Якість – визначальний фактор для успішного просування українського продукту зеленого туризму як на внутрішній, так і на зовнішній ринок. Особливості попиту у зеленому туризмі. Оцінювання величини попиту на зелений туризм порівняно з іншими видами туризму в регіоні. Сезонні коливання попиту, їх причини та наслідки. Тривалість основних сезонів у зеленому туризмі. Графічне зображення коливань попиту на зелений туризм. Заповненість зеленої оселі у різні сезони. Групи споживачів у зеленому туризмі, їх особливості, потреби та бажання. Важливість цільових груп для розробки стратегії розвитку зеленої оселі. Важливість послуг різного типу для туристів. Особливості пропозиції у зеленому туризмі. Показники, які враховуються під час оцінювання пропозиції зеленої оселі.

Оцінювання розміру зеленої оселі, розподіл зеленої осель за групами. Розміщення зеленої осель та його важливість. Ознаки і типи зеленої осель. Групи зеленої осель відповідно до сільськогосподарської діяльності.

Пропозиції та послуги в зеленої оселі. Пропозиція житла. Основні

послуги зеленої оселі. Основні послуги та атракції.

Тема 11. Прибуток від якості послуг у зеленому туризмі (дизайн зеленої оселі та особливості української кухні). Сертифікація та категоризація в Україні та за кордоном.

Важливість прибутку для власника зеленої оселі. Різні позиції господарів відповідно до рівня очікуваного прибутку. Основні фактори, що впливають на прибуток зеленої оселі. Фактори зовнішнього економічного середовища. Фактори внутрішнього середовища. Зв'язок між основними факторами та сила їх впливу. Прості методи обрахування прибутку у зеленому туризмі.

Важливість якості житла та послуг для різних груп туристів. Важливість створення якісного туристичного продукту для господарів зеленої оселі.

Система сертифікації у Німеччини. Різні напрями сертифікації. Основні показники, що оцінюються під час сертифікації. Рівень якості зеленої оселі залежно від кількості наданих зірок. Розробка сертифікації (категоризації) в Україні.

Визначення стилю оформлення зеленої оселі. Український стиль як атракція для туристів. Основні аспекти оформлення садиби. Безпека і чистота зеленої оселі. Створення естетичного та привабливого середовища. Базові умови в зеленої оселі.

Оформлення ландшафту та прилеглих територій зеленої оселі. Важливість харчування для різних груп туристів. Приготування страв як атракція для туристів. Безпека їжі та продуктів. Особливості української кухні. Аспекти обслуговування та харчування в зеленої оселі.

Тема 12. Менеджмент маркетинг та реклама в зеленому туризмі

Розробка бізнес-плану. Мета створення бізнес-плану для зеленої оселі. Основні розділи бізнес-плану. Менеджмент часу у зеленому туризмі. Врахування циклів у бізнесі – річний цикл, сезонний цикл, цикли по місяцях, тижнях, днях. Облік часу, витраченого на обслуговування туристів. Менеджмент персоналу. Узгодження роботи господарів та найманих працівників. Розподіл обов'язків, створення графіків діяльності. Співпраця власників зеленої оселі з іншими жителями села, зокрема сусідами, узгодження такої діяльності. Облік і контроль у галузі зеленого туризму. Важливість обліку для господарів зеленої оселі. Створення власної системи обліку та контролю. Психологічні аспекти прийому туристів в зеленої оселі. Обов'язки та права господарів та гостей. Основні прийоми вирішення конфліктних ситуацій.

Основні стадії маркетингу. Визначення потреб споживачів. Особливості відпочинку на селі. Риси туристичного продукту на селі, важливі для потенційних туристів. Дослідження ринку зеленого туризму. Загальна схема дослідження ринку відповідно до актуальної економічної ситуації, розвитку зеленого туризму в країні, мотивів та бажань споживачів та каналів збуту. Прогноз динаміки ринку. Визначення цільового ринку (сегментація). Домінуючі фактори для ви- значення власного сегмента. Процес сегментації ринку для конкретних зеленої осель. Розробка маркетингової стратегії. Основні питання у розробці маркетингової стратегії. Варіанти розвитку діяльності зеленої оселі. Різні стратегії розвитку. Метод SWOT-аналізу. Формування комплексу

маркетингу. Основні елементи комплексу маркетингу. Розробка власного продукту. Різні типи туристичного продукту – відпочинку на селі. Елементи такого туристичного продукту. Цінова політика. Роль ціни у маркетинговому процесі. Формування ціни. Фактори, що впливають на встановлення ціни. Внутрішні та зовнішні фактори. Політика продажу. Основні елементи цієї політики. Канали збуту. Питання якості. Просування туристичного продукту.

Основні стадії формування рекламної концепції. Вибір основних засобів реклами. Джерела інформації про зелений туризм для споживачів. Інтернет як джерело інформації. Проблеми реклами в Україні. Можливі шляхи реклами своєї діяльності для зеленої осель в Україні. Реклама зеленого туризму в Інтернеті. Можливість розміщення інформації про зеленої оселі на сторінках різного роду. Створення власних веб- сторінок власниками зеленої осель.

Політика дисципліни

Вивчення зеленого туризму потребує: виконання тестових завдань, самостійної роботи тощо; підготовки до практичних занять; опрацювання рекомендованої основної та додаткової літератури, а також інших інформаційних джерел.

Підготовка та участь у практичних заняттях передбачає: ознайомлення з програмою навчальної дисципліни, питаннями, які виносяться на заняття з відповідної теми; вивчення конспекту лекцій, а також позицій, викладених у підручниках, монографічній та іншій науковій літературі тощо.

Результатом підготовки до заняття повинно бути змістовне володіння здобувачем вищої освіти матеріалом теми, якій присвячено відповідне заняття, а саме знання: поняттєво-термінологічного апарату дисципліни; теоретичних основ туристичної галузі і формування досвіду створення зеленого туризму європейських країн тощо.

Розв'язання практичних завдань повинно як за формою, так і за змістом відповідати вимогам, що висуваються до вирішення відповідного завдання, свідчити про його самостійність, відсутність ознак повторюваності та плагіату.

На практичних заняттях присутність здобувачів вищої освіти є обов'язковою, важливою також є їх участь в обговоренні всіх питань теми. Забороняється запізнюватись на навчальні заняття та пропускати їх без поважних причин. Пропущені заняття мають бути відпрацьовані на консультаціях. Це ж стосується й студентів, які не виконали завдання або показали відсутність знань з основних питань теми. Здобувач вищої освіти повинен дотримуватися навчальної етики, поважно ставитися до учасників процесу навчання, бути зваженим, уважним та дотримуватися дисципліни й часових (строкових) параметрів навчального процесу. Під час контрольних заходів забороняється використовувати джерела інформації, усні підказки, письмові роботи інших осіб, друковані книги, методичні посібники, телефони, планшети. Забороняється користування мобільним телефоном, планшетом чи іншими мобільними пристроями під час заняття з метою, не пов'язаною із навчанням.

Академічна доброчесність

Очікується, що роботи студентів будуть їх оригінальними дослідженнями

чи міркуваннями. Відсутність посилань на використані джерела, фабрикування джерел списування, втручання в роботу інших студентів становлять приклади можливої академічної недоброчесності. Неприпустимо надавати для оцінювання письмову роботу, підготовлену за участю інших осіб. Виявлення ознак академічної недоброчесності в письмовій роботі студента є підставою для її незарахування викладачем, незалежно від масштабів плагіату чи обману. Вивчення дисципліни передбачає дотримання положень Кодексу академічної доброчесності СумДПУ імені А.С.Макаренка.

Система оцінювання та вимоги

Поточний контроль навчальних досягнень здійснюється протягом семестру на практичних заняттях. Результати (кількість набраних балів) фіксує викладач.

Використовуються такі форми поточного опитування: тестування, заслуховування повідомлень студента з довідковою інформацією, створення презентації з її обов'язковим показом та повідомленням, участь у обговоренні питань для контролю знань на практичних заняттях.

Поточний контроль відображає поточні навчальні досягнення студента в освоєнні програмного матеріалу дисципліни і спрямований на необхідне корегування самостійної роботи студента. Сюди входить: методи усного контролю – бесіда, розповідь, доповідь студента, роз'яснення, відповіді на запитання. Усний контроль проводиться майже на кожному занятті в індивідуальній, фронтальній або комбінованій формі. Викладач розробляє чіткі критерії оцінювання всіх видів навчальної роботи у комплексному контролі знань, доводить їх до відома студентів на початку вивчення навчальної дисципліни. Результати поточного контролю є складовою визначення підсумкової оцінки і враховуються науково-педагогічним працівником при визначенні підсумкової оцінки з даної дисципліни. До поточного контролю також відноситься виконання практичних завдань, бали за які враховуються у підсумкову оцінку.

При контролі виконання завдань, які винесені для самостійного опрацювання, оцінці підлягають: самостійне опрацювання тем в цілому чи окремих питань; вміння застосовувати теоретичні знання при виконанні практичних завдань; підготовка доповідей, презентацій, знання об'єктів політичної карти світу тощо. Результати самостійної роботи фіксуються в журналі обліку роботи викладача. Бали, набрані студентом за виконання завдань з самостійної роботи, додаються до суми балів, набраних студентом з інших видів навчальної роботи з дисципліни.

У кінці семестру проводиться підсумковий контроль. До контрольних заходів допускаються всі студенти незалежно від результатів поточного контролю. Результати контрольного заходу студента, який не з'явився на нього, також оцінюються «незадовільно» незалежно від причини. Відпрацювання контрольного заходу є обов'язковим.

Вид контролю – залік. Семестровий залік – це форма підсумкової атестації, що полягає в оцінці засвоєння студентом теоретичного та практичного матеріалу (виконаних ним певних видів робіт на практичних заняттях та під час

самостійної роботи) з навчальної дисципліни за семестр. Залік виставляється викладачем автоматично за умови, якщо студент виконав усі види навчальної роботи, які визначені робочою програмою навчальної дисципліни. Загальна оцінка обраховується в кінці семестру, як сума балів за виконання всіх видів робіт. Враховуються бали, набрані на поточному тестуванні, самостійній роботі та бали підсумкового контролю. Оцінювання проводиться за 100-бальною шкалою. Структура проведення семестрового контролю відображається та доводиться до відома студентів на першому занятті.

Для студентів заочної форми навчання підсумковий контроль проводиться в період заліково-екзаменаційної сесії за обов'язкової присутності студента. Для складання підсумкового контролю студентами заочної форми навчання розробляються тести або контрольні роботи з відкритими питаннями. Відповідно до вимог, об'єктивна оцінка рівня знань з боку викладача здійснюється наступним чином: під час складання заліку з дисципліни кожен студент отримує завдання (тест або контрольну роботу). До залікової оцінки включається виконання самостійної роботи студента, яку він отримав під час попередньої сесії. Форма проведення: письмово-усна.

Критерії оцінювання результатів навчання

Бали	Критерії оцінювання навчальних досягнень студента
90-100	Глибоко і міцно засвоїв програмний матеріал з зеленого туризму; вичерпно, послідовно, грамотно і логічно його викладає. Прогнозує і передбачає подальший теоретичні і прикладні основи і завдання зеленого туризму, описує особливості ринку туристичних послуг у сільській місцевості. При цьому студент не має утруднень при відповідях на видозмінені завдання, вільно справляється із класифікаціями, типологіями та іншими видами застосування знань, показує знайомство з монографічною літературою, правильно обґрунтовує прийняті рішення, володіє різнобічними навичками і прийомами виконання практичних робіт, володіє в повному обсязі специфічним поняттєво-термінологічним апаратом навчальної дисципліни.
82-89	Твердо знає програмний матеріал, грамотно й по суті викладає його; який не допускає суттєвих неточностей у відповідях на питання, правильно застосовує теоретичні положення при вирішенні практичних питань і задач, впевнено володіє необхідними навичками і прийомами їх виконання, коректно встановлює причинно-наслідкові зв'язки.
74-81	Знає програмний матеріал, грамотно й по суті викладає його, але допускає деякі неточності під час відповіді; правильно застосовує теоретичні положення при вирішенні практичних питань і задач, володіє необхідними навичками і прийомами їх виконання. Самостійно відтворює знання з елементами перетворення. Застосовує їх у видозмінених, але близькій до типової ситуації, однак потребує допомоги викладача. Дає свою власну інтерпретацію матеріалу (пояснення, короткий виклад). Уміє встановлювати причинно-наслідкові зв'язки, здійснює перенесення дій.
64-73	Має знання лише основного матеріалу, але не засвоїв його окремих деталей, допускає неточності, недостатньо правильні формулювання, порушення послідовності у викладі програмного матеріалу і відчуває утруднення при виконанні практичних робіт і розв'язанні задач.

60-63	Самостійно відтворює інформацію та застосовує її у типовій ситуації, але при цьому виявляє невпевненість у своїх діях. На основі фактів робить висновки, але за допомогою викладача, намагається зробити звіт про виконані дії.
35-59	Не знає більшої частини програмного матеріалу, допускає суттєві помилки; не володіє у достатньому обсязі поняттєво-термінологічним апаратом географії населення; невпевнено, із помилками виконує практичні, зокрема розрахункові завдання; не вміє наводити приклади із життя та встановлювати причинно-наслідкові зв'язки; відтворює інформацію лише на основі зовнішньої підказки.
1-34	Має лише загальне уявлення про навчальну дисципліну, знання програмного матеріалу носить фрагментарний характер, відповіді на запитання дає «так» чи «ні».

Критерії оцінювання самостійної роботи студента

Бали	Критерії оцінювання навчальних досягнень студента
40-36	Надійно засвоїв програмний матеріал, що відведений на самостійне опрацювання; вичерпно, послідовно, грамотно і логічно його викладає, пов'язує теоретичні знання з практичними навичками та вміє обґрунтувати прийняті рішення, володіє різнобічними навичками і прийомами виконання практичних завдань. При цьому студент не має утруднень з відповіддю на видозмінені завдання, демонструє володіння різноманітними методами і прийомами наукового дослідження, виявляє знайомство не тільки з навчальною, але й монографічною та іншою довідковою літературою.
35-30	Твердо знає програмний матеріал, що відведений на самостійне опрацювання, грамотно й по суті викладає його; не допускає суттєвих неточностей у відповідях на питання, правильно застосовує теоретичні положення при вирішенні практичних завдань, впевнено володіє необхідними навичками і прийомами їх виконання. Самостійно відтворює знання з елементами перетворення. Застосовує їх у видозмінених, але близькій до типової ситуації, однак потребує допомоги викладача.
29-24	Має знання лише основного програмного матеріалу, що відведений на самостійне опрацювання, але не засвоїв його окремих деталей, допускає неточності, недостатньо правильні формулювання, порушення послідовності у викладі програмного матеріалу і відчуває утруднення при виконанні практичних завдань.
23-1	Не знає більшої частини програмного матеріалу, що відведений на самостійне опрацювання, допускає суттєві помилки; не володіє у достатньому обсязі поняттєво-термінологічним апаратом науки; невпевнено, із помилками виконує практичні завдання; не вміє встановлювати причинно-наслідкові зв'язки; відтворює інформацію лише на основі зовнішньої підказки.

Розподіл балів, які отримують студенти

Поточний контроль												Разом	Сума
РОЗДІЛ 1						РОЗДІЛ 2							
T1	T2	T3	T4	T5	T6	T7	T8	T9	T10	T11	T12	60	100
5	5	5	5	5	5	5	5	5	5	5	5		
Контроль самостійної роботи												40	
3	3	3	3	3	5	3	3	3	3	3	5		

Шкала оцінювання: національна та ECTS

Сума балів за всі види навчальної діяльності	Оцінка ECTS	Оцінка за національною шкалою
90 – 100	A	відмінно

82 – 89	B	добре
74 – 81	C	
64 – 73	D	задовільно
60 – 63	E	
35 – 59	FX	незадовільно з можливістю повторного складання
1 – 34	F	незадовільно з обов'язковим повторним вивченням дисципліни

Рекомендована література та інформаційні ресурси

Основні

1. Баштовий М.Г. Сільський зелений туризм. Навчальний посібник (Конспект лекцій. Частина 1). – Суми: Сумський національний аграрний університет, 2022. – 52 с.

2. Гапоненко Г.І., Парфіненко А.Ю., Шамара І.М. Сільський зелений туризм: навчальний посібник. Суми ПФ «Видавництво «Університетська книга»», 2019. 178 с.

3. Осаул А., Безкоровайна Л., Венгерська Н. Маркетингові та мережеві інструменти для розвитку креативного сільського туризму: можливості впровадження європейського досвіду в Україні. Фінансові стратегії інноваційного розвитку економіки. 4(56). 2023. С. 74-78. DOI: <https://doi.org/10.26661/2414-0287-2022-4-56-14>

4. Теоретичні і прикладні напрямки розвитку туризму та рекреації в регіонах України : матеріали X Міжнародної науково-практичної конференції. Збірник наукових праць / За заг. ред. д.геогр.н. О.В. Колотухи. Дніпро : Середняк Т. К., 2024. 340 с.

5. Ярема Л.В. Перспективи розвитку сільського зеленого туризму DOI <https://doi.org/10.32702/2307-2105-2020.5.69> URL: http://www.economy.nayka.com.ua/pdf/5_2020/71.pdf

6. Special Interest Tourism: Exploring Dimensions, Impacts, and Future Trends. Editors Arnab Gantait, Kuldeep Singh, Reena Sharma. Astiva Prakashan. 2024. 157 p. https://www.researchgate.net/profile/Arnab-Gantait/publication/385713588_Special_Interest_Tourism_Exploring_Dimensions_Impacts_and_Future_Trends/links/6732448d68de5e5a307386bf/Special-Interest-Tourism-Exploring-Dimensions-Impacts-and-Future-Trends.pdf#page=174

Додаткові

1. Агентство USAID розпочало проект підтримки сільського зеленого туризму в Україні. URL: https://dt.ua/UKRAINE/agentstvo-usaid-rozpochaloproekt-pidtrimki-silskogo-zele-nogo-turizmu-v-ukrayini-255221_.html (дата звернення: 24.02.2020)

2. 3. Громадська організація «Спілка зеленого туризму України»: веб-сайт. URL: <https://www.greentour.com.ua/> (дата звернення: 24.02.2020)

3. Дуга В.О. Особливості маркетингу агротуристичного продукту. Інфраструктура ринку. 2019. Вип. 37. С. 235-242. DOI: <https://doi.org/10.32843/infrastruct37-33>
4. Кузьо Н.Є., Косар Н.С. Маркетингове забезпечення розвитку сільського зеленого туризму в Україні. Маркетинг і менеджмент інновацій. 2017. № 2. С. 369-381.
5. Сільський зелений туризм стає популярним в Україні. URL: <https://glavcom.ua/news/silskiy-zeleniy-turizm-staje-populyarnim-v-ukrajini-ekspertr420458.html>. (дата звернення: 24.02.2020)
6. У світі зростає кількість туристів: експерт озвучив найпопулярніші цілі поїздок. URL: <https://www.unian.ua/tourism/news/10709391-u-sviti-zrostayekilkist-turistiv-ekspertr-ozvuchiv-nauropulyarnishi-cili-pojizdok.html> (дата звернення: 24.02.2020)
7. Туризм і гостинність: стан, проблеми, перспективи: матер. IV Міжнар. наук.-практ. конф. (18–19 жовтня 2018 р., м. Черкаси). – Черкаси : Вид-ць О.М. Третяков, 2018. – 304 с.
8. Хірівський Р.П., Линдюк А.О., Томашевський Ю.М. Перспективні напрямки впровадження елементів зеленого маркетингу у сфері туризму. Економіка та суспільство. Випуск 66. 2024. DOI: <https://doi.org/10.32782/2524-0072/2024-66-37>
9. Худоба В.В., Лабарткава В.К. Сільський та екологічний туризм: курс лекцій. Львів: Видавництво Львівського державного університету фізичної культури імені І. Боберського, 2021. 136 с.
10. Шевченко І.В. Маркетинг у сільському зеленому туризмі. С. 317-321
11. [Електронний ресурс] : стаття. – Режим доступу: адресу: <https://www.pdaa.edu.ua/sites/default/files/nppdaa/4.1/317.pdf>
12. Haponenko, H., Vasylenko, A., Shamara, I. (2021). Green Tract Organizing Prospects in Ukraine as an Internal Tourism Market Development Priority Direction, The Journal of V. N. Karazin Kharkiv National University. Series: International Relations. Economics. Country Studies. Tourism. 15, pp. 174-185.

Інформаційні ресурси

Українські джерела:

1. <http://www.eurasia.org/VirtualLibrary/WINSSummer2002.PDF>
2. <http://www.eurasia.kiev.ua/initiatives/initiative-ru.phtml?id=22>
3. <http://www.tourism-carpathian.com.ua> <http://www.tourism.gov.ua>
4. <http://www.bucoda.cv.ua/tour/1/index.html>
5. <http://firtt.if.gov.ua/Ukr/turizm/zeltur.htm> <http://travel.piar.org.ua>

Іноземні джерела:

1. <http://agrotourism.narod.ru> http://www.eceat.nl/home_en.htm
2. http://www.cals.cornell.edu/agfoodcommunity/afs_temp3.cfm?topicID=420 і
3. <http://www.primestay.com/analysis.html>
4. <http://www.geocities.com/CapeCanaveral/4310/strutz/bauern1/fab1.htm>
5. <http://www.nal.usda.gov/ric/ricpubs/ricpubs.htm>
6. <http://www.uadby.de> <http://www.oecd.org/dataoecd/31/27/2755218.pdf>

7. <http://extension.usu.edu/WRDC/resources/tourism/tourism.htm>
8. <http://www.10000trails.com/agritourism/definition.html>
9. <http://www.sfc.ucdavis.edu/agritourism/printer.html>
10. <http://www.cals.cornell.edu/agfoodcommunity/fap/agritourconsid.pdf>
11. http://www.agf.gov.bc.ca/agritourism/publications/documents/chapter1_agritourism_market_product_development_2001.pdf